

VESTNIK

INTERNO GLASILO DRUŠTVA IZGNANCEV SLOVENIJE 1941–1945

LJUBLJANA, SEPTEMBER 2022 – št. 148

7. junij – dan slovenskih izgnancev

Letos 7. junija ni bilo napovedane osrednje prireditve DIS ob dnevu slovenskih izgnancev.

Vsem krajevnim in pokrajinskim odborom Društva izgnancev Slovenije 1941–1945 je bilo priporočeno, da skladno z možnostjo priredijo lokalne prireditve in o 7. juniju napišejo v lokalnih časopisih. O tem,

kako jim je to uspelo, še pričakujemo poročila.

Je pa 3. junija 2022 predsednik komisije za informativno dejavnost Milan Skledar sklical tiskovno konferenco o predstavitvi knjige Zdenke Kaplan o spominu na umrle izgnance, ki so jo že prejele vse krajevne in območne organizacije DIS ne pa žal novinarji.

V knjigi so opisani deli krajev, kjer so grobovi slovenskih izgnancev, zakon o zaščiti teh grobov in objavljen je tudi seznam taborišč, v katerih so bili Slovenci v tretjem rajhu.

V knjigi je tudi seznam umrlih, ki pa še ni dokončen. Še vedno raziskujemo naprej, računamo tudi na pomoč svojcev in širše javnosti, da bi

sezname dopolnili s tistimi, ki so jih Nemci odpeljali v »bolnišnice« in se nikoli niso vrnili domov.

Knjiga obsega 200 strani in vsebuje številne zgodovinske dokumente in pisma iz dopisovanja z nemškimi župani, dodatno razsežnost pa ji daje še 132 fotografij.

Knjiga Zdenke Kaplan: Umrli Slovenci med izgonom v tujini in skrbi za njihov spomin

Knjigo o umrlih Slovencih v izgnanstvu med drugo svetovno vojno smo izdali ob 30. obletnici DIS in dnevu izgnancev. Kljub temu da smo zbrali precej podatkov o umrlih izgnancih v izgnanstvu, noben državni organ, zgodovinarji in javni govorniki ne omenjajo umrlih v izgnanstvu.

Videti je, kot da bi se radi znebili živih in mrtvih izgnancev. Jaz sem predsednica Komisije za stike s kraji izgnanstva pri DIS in naša naloga je bila med drugim tudi ta, da v tujini obiščemo zgradbe taborišča, kar je bila prva želja, nakar je prevladala druga želja in to zaščita grobov, ker smo izvedeli, da Nemci uničujejo grobove naših svojcev. Zadali smo si, da bomo na naših izletih šli vedno na pokopališča pogledat, kako Nemci spoštujejo sporazum, ki je bil sprejet in podpisan med Slovenijo in Nemčijo.

Slovenija in Nemčija sta sklenili sporazum o vojnih grobovih 19. oktobra 1998, ta sporazum sem imela vedno s seboj, ko smo potovali v kraje, kjer so bili pokopani slovenski izgnanci. Z njim sem imela več moči pri nemških županih.

Na vseh naših proslavah in sestankih smo zahtevali, da smo v tem zakonu, ki se je pripravljaj, predvsem

za nemške vojake, da se mora vanj vključiti tudi umrle izgnance v tujini. Prvi zakon tega ni vseboval, ampak mi smo se borili naprej in v drugem zakonu je zapisana zaščita grobov izgnancev. Nemci so to kar lepo in prijazno sprejeli, naši pa ne. Najbrž zato nikoli nihče ne vpraša ali omenja izgnanih umrlih Slovencev. Tudi ko se je postavljaj masiven spomenik žrtvam vseh vojn v Ljubljani, nihče ni omenil, da je ta spomenik namenjen tudi izgnancem, umrlim zunaj domovine. Zdaj so naši izleti dobili večjo vrednost, ker smo ob naših obiskih zahtevali, da se morajo grobovi obnoviti, če jih ni bilo.

Sodelovala sem z več kot 50 nemškimi župani in si zadala, da bom z njimi govorila najprej po telefonu oziroma si dopisovala in napovedala obisk in opisala naše želje, da si želimo ogledati stavbe, kjer so bila naša taborišča, ker smo nekako s tem dovolili duši še enkrat to videti in da se lažje pozabi, vem pa, da želimo narediti oziroma obnavljati grobove. Župani so najprej nasprotovali, več jih je bilo, ki so zanimali, da je bilo v njihovem kraju sploh taborišče in da o kakšnih grobovih sploh ne vedno ničesar. Mi smo rekli, da prihajamo kot turisti in jih prosili, da nam vse to pokažejo. V enem mestu, kjer so rekli, da ni treba hoditi tja, vendar so nas vseeno sprejeli in se s tem tudi sprijaznili, ker smo vedno prišli dobro oboroženi z dokumenti, in sicer s pisnimi dokumenti, slikovnimi gradivi in z živimi pričami ... Vsi župani razen enega so potem popustili in so nas zmeraj pogostili, dali vodiče in sami šli z nami na pokopališča in tako naprej. V veliko mestih smo naloge izpolnili in uspeli, da smo dobili nove spomenike, nazadnje pa je bil največji uspeh v mestu Nereheim, kjer smo po več kot dvajsetih letih dosegli postavitev plošče na samostansko cerkev za Slovence, umrle med drugo svetovno vojno, nad grobovi, ki so nastali ob cerkvi med drugo svetovno vojno, po vojni pa so jih patri uničevali. Patri pa so uničevali naše grobove in o tem

niso nikogar obvestili. Mi smo prosili, naj uredijo vsaj spominsko ploščo in jo postavijo na samostansko cerkev. Šele po 22 letih smo tam dobili ploščo, tik pred izbruhom covid 19 so jo pritrdili na cerkev, tako da nismo mogli biti prisotni, uspeh je že to, da je plošča bila narejena. Upoštevali so tudi slovenske šumnike. To je bil velik uspeh.

Pri prvem obisku mesta Bad Sulza sem bila zelo skeptična, da bo župan kaj uredil. Po drugem obisku, ko se je zbal, da bomo prišli še tretjič, pa je obljubil, da bo nekaj naredil. V Bad Sulzi nam je pokazal prostor, prižgali smo sveče in zapeli nekaj pesmi. In tam so res postavili spomenik in nas povabili na odprtje in žegnanje spomenika. Župan je rekel: »Nič se ne bojte, jaz sem naredil vse v okviru zakonov in občina se je 100 % strinjala s postavitvijo spomenika.«

V mestu Arnstadt, kjer so od prvega dneva prosili samo za sezname, kajti v nekdanjem vzhodnem delu Nemčije so imeli malo arhivov, ki so bili tudi zelo pomanjkljivi, ker so jih Rusi uničili. Tudi v tem mestu sva skupaj z županom položila venec in tudi v tem mestu po naši zaslugi stoji spomenik.

Ko smo prvič prišli v Ilmenau, nas je župan skoraj odpravil, češ da smo dosti dobili od Nemcev, vendar je hitro popustil, nas zelo lepo pogostil in tudi postavil nove spomenike.

In še mogoče primer nezadovoljnega župana v Templinu z našimi obiski. Tam smo šli samo na pokopališče, prižgali kakšno svečo, več pa ne, ker tam niso bili zadovoljni z nami. S seboj sem imela ogromno literature in dokazov, seznam umrlih ter tudi slike taborišč. To sta bili dve stavbi nekdanje pošte. Ni mogel verjeti, ker ti mladi ljudje enostavno niso vedeli, da smo bili tam v taboriščih. Nemci so to predstavili čisto drugače, da smo prišli kot delavci, ne pa da smo bili v izgnanstvu v taborišču stari in mladi skupaj. Potem pa se je čisto spremenil in nam začel pomagati, nam pokazal taborišča, šel z nami na

Zdenka Kaplan predsednica Komisije za stike s kraji izgnanstva

dve pokopališči. Na enem so bili pokopani katoliki, na drugem pa protestanti. Na grobovih se je pa točno videlo, kje je kdo pokopan. S patri pa ni bilo mogoče dobiti stika.

V tej knjigi smo prvi objavili tudi vsa mesta in kraje, kjer so bila taborišča v nemškem rajhu, kjer so bili Slovenci. To je edini seznam.

Veliko sem delala in pretrpela, ko sem se ukvarjala z grobovi, in Nemce sem prisilila, da morajo skrbeti za naše grobove. Moram reči, da so večinoma v Rudolstadt Evropejci izkopali trupla svojcev in jih odpeljali domov. Edino Slovenci nismo nikdar omenili, da bi se to naredilo. Petdeset let smo morali biti tihi. Z organizacijo DIS pa smo začeli šele ob ustanovitvi slovenske države.

Pomembno je, da sem v knjigi objavila tudi kraje, kamor so bili izgnani Slovenci, in seznam nemških županov, s katerimi sem se pogovarjala po telefonu, pisno in z mnogimi tudi osebno ob izletih v nemška mesta, kamor smo bili izgnani.

Omeniti moram, da je mesto Rudolstadt veliko storilo za obnovo grobov umrlih izgnancev, kjer so posneli tudi film, naredili razstavo DIS in ustanovili društvo o prisilnih delavcih v tem mestu.

Zdenka Kaplan

Državno priznanje Ivici Žnidaršič

Predsednik Republike Slovenije Borut Pahor je 17. maja 2022 na posebni slovesnosti vročil državno odlikovanje Ivici Žnidaršič, ki je prejela red za zasluge pri uresničevanju pravic izgnancev in žrtev vojnega nasilja ter za dolgoletna prizadevanja za kulturo spominjanja.

Ker je bila Ivica Žnidaršič bolna, je odličje od predsednika Republike Slovenije sprejel v njenem imenu njen brat, mag. Franc Žnidaršič in se zahvalil.

Del udeležencev na prireditvi pri predsedniku RS na podelitvi državnega odličja prof. Ivici Žnidaršič 17. 5. 2022 v predsedniški palači (Foto: Milan Skledar)

Na prireditvi na predsedstvu RS so ob podelitvi odlikovanja javno prebrali obrazložitev:

»Profesorica Ivica Žnidaršič je srce, obraz in vest slovenskih izgnancev in beguncev, žrtev vojnega nasilja. Tragična izkušnja z začetka druge svetovne vojne, ko so jo Nemci kot sedemletno deklico z družino izgnali iz rodne Bučke v občini Škocjan in jo nato iz takrat največjega zbirnega taborišča v Evropi pri gradu Rajhenburg poslali v nemška izgnanska taborišča vse do konca vojne, jo je zaznamovala za vse življenje. Vseskozi se nesebično posveča pomoči drugim in skrbi za sočloveka. Večino svojega aktivnega dela je posvetila delovanju v Rdečem križu Slovenije, po upokojitvi leta 1991 pa je vso energijo, dušo in srce posvetila boju za popravilo krivic, storjenih slovenskim izgnancem in beguncem, žrtvam vojnega nasilja

Od ustanovitve Društva izgnancev Slovenije 1941–1945 piše o vojni škodi in si vztrajno prizadeva za ohranjanje zgodovinskega spomina na genocidno politiko do Slovencev v drugi svetovni vojni ter na njihov izgon kot njeno najokrutnejšo obliko.

Tudi in predvsem zaradi njene velike vztrajnosti, poguma in strokovnega dela so bile s sprejetjem zakona o žrtvah vojnega nasilja skoraj 70 tisoč Slovencev priznane pravice do posebnega zdravstvenega, socialnega in pokojninskega varstva, simbolična mesečna renta ter odškodnina za fizično in psihično trpljenje. V to je profesorica Žnidaršič vložila vse svoje znanje, voljo, številne neprespane noči ob proučevanju množice arhivskega gradiva in iskanju podatkov ter dokumentov.

Vendar se pri tem ni ustavila. Po večletnih prizadevanjih in v sodelovanju z mednarodnimi organizacijami je Društvo izgnancev Slovenije 1941–1945 pod njenim vodstvom samo, brez pomoči države, doseglo, da je na podlagi nemškega zakona o skladu »Spomin, odgovornost in prihodnost« še 10.910 Slovencev prejelo odškodnino za prisilno delo, 2.395 pa odškodnino za prisilno delo na podlagi avstrijskega zakona o spravi.

Knjige, ki so nastajale ob tem, so nesporni dokaz njenega požrtvovalnega in neprecenljivega dela. V letu 2019 je izšla knjiga »Kako smo dosegli odškodnine za prisilno delo«, štiri leta prej pa knjiga »Nemčija še ni plačala vojne škode«. V njej in tudi v drugih publikacijah, ki naj bi bile podlaga za ustrezen zakon o pravici do gnotne vojne odškodnine, je zbrala dragocena zgodovinska dejstva in dokumente o vojni škodi v Sloveniji med drugo svetovno vojno, ki jih do takrat pri nas še nihče ni zbral in obdelal. Velik uspeh društva izgnancev in priznanje njegovemu vodenju je nedvomno organizacija prvega evropskega kongresa izgnancev in beguncev žrtev fašizma in nacizma 1920–1945, ki je bilo v Ljubljani leta 2009 in se ga je udeležilo več kot 4.000 udeležencev iz 11 evropskih držav.

Ivica Žnidaršič je naslednje leto postala predsednica Mednarodnega odbora izgnancev in beguncev žrtev fašizma in nacizma 1920–1945, leta 2019 pa častna predsednica tega odbora. Ustanovitev evropskega muzeja žrtev fašizma in nacizma v Brestanici, uspešna prizadevanja za ohranitev in obnovo nekdanjega zbirnega taborišča pri gradu Rajhenburg, številni članki, predavanja, knjige, razstave v okviru društva izgnancev – vse to nosi neizbrisni pečat prizadevanj Ivice Žnidaršič za spomin in opomin na tragedijo slovenskega izgnanstva.

Profesorica Žnidaršič je za svoje požrtvovalno in človekoljubno delo prejela številna domača in tuja priznanja. Za izjemne zasluge pri uresničevanju pravic izgnancev in žrtev vojnega nasilja ter za dolgoletna prizadevanja za kulturo spominjanja se ji Republika Slovenija zahvaljuje z redom za zasluge.

Ivica Žnidaršič je prejela odlikovanje red za zasluge.

Del udeležencev na prireditvi predsedstva RS ob podelitvi državnega odličja prof. Ivici Žnidaršič

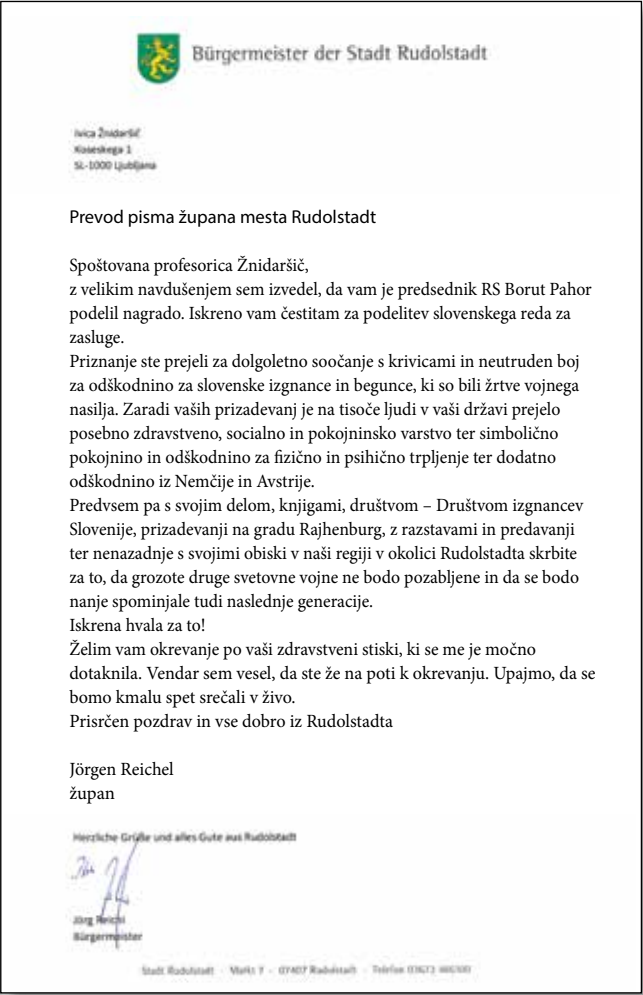
Na prireditvi predsedstva RS ob podelitvi odličja Ivici Žnidaršič sta prišli tudi predsednica RKS Vesna Mikuš in sekretarka Cvetka Tomin.

Čestitke Ivici Žnidaršič ob prejemu državnega odličja so poslali številni posamezniki, krajevne organizacije DIS in nekateri župani

Čestitka župana Mestne občine Ljubljana, Zorana Jankovića

Čestitka župana Rudolstadta, Jörgen Reichela

Čestitka župana Občine Sevnica, Srečka Ocvirka

Župan občine Škocjan je edini prišel na prireditev podelitve odličja Ivici s cvetjem. (Foto: Milan Skledar)

Prof. Ivica Žnidaršič, dobitnica državnega priznanja - red za zasluge (Foto: Leon Vidic)

Prof. Ivica Žnidaršič se za vse čestitke lepo zahvaljuje.

SESTAV ORGANOV DRUŠTVA IZGNANCEV SLOVENIJE 1941–1945, KI SO BILI 30. 3. 2022 IZVOLJENI V ORGANE DIS

ALBIN PRAŽNIKAR
PODPREDSEDNIK DIS

roj. 14. 2. 1938 v Srbiji. Ima visoko izobrazbo. Izgnan je bil v nemška taborišča. Je član Izvršnega odbora DIS in predsednik finančne komisije pri Izvršnem odboru DIS. V prejšnjih mandatih je bil večkrat podpredsednik DIS (med drugim je bil tudi leta 1996 predsednik IO DIS).

IVICA ŽNIDARŠIČ
PREDSEDNICA DIS

roj. 25. 6. 1934 na Bučki. Ima visoko izobrazbo. Je izgnanka v nemška taborišča. Bila je predsednica Rdečega križa Slovenije. Od leta 1991 aktivno deluje v DIS. Od leta 1997 do leta 2001 je bila podpredsednica DIS. Od takrat dalje pa je predsednica DIS.

mag. GREGOR KAPLAN
PODPREDSEDNIK DIS

roj. 12. 2. 1974 v Novem mestu, diplomiral na Fakulteti za družbene vede, kjer je leta 2016 magistriral iz teme vojne škode in vojne odškodnine. Je predsednik KO DIS Trebnje in predsednik Mednarodnega odbora izgnancev in beguncev žrtev fašizma in nacizma 1920–1945.

ČLANI IZVRŠNEGA ODBORA DIS

KARMEN BAILAT
roj. 5. 4. 1962;

TEODOR COLNAR
roj. 5. 3. 1944 v izgnanstvu v Nemčiji.

MAJDA CVETANOVSKI
roj. 28. 9. 1937;
izgnana na Hrvaško.

MAKSIMILIJAN FEREK
roj. 18. 10. 1936; izgnan v nemška taborišča.

SABINA GODNIČ
roj. 1. 9. 1941; izgnana v nemška taborišča.

ZDENKA KAPLAN
roj. 22. 6. 1930; izgnana v nemška taborišča.

MARJAN KOŠAK
roj. 22. 6. 1941; izgnan v Bosno in na Hrvaško

HILDA MARC
roj. 12. 5. 1941;
izgnana v Nemčijo.

BISERKA MAROLT MEDEN
roj. 11. 4. 1954;
potomka izgnancev.

STANISLAVA RAČIČ
roj. 14. 7. 1943;
rojena v izgnanstvu.

MILAN SKLEDAR
roj. 1. 7. 1962;
potomec izgnancev.

MARJAN ŠPEGELJ
roj. 12. 4. 1942 v izgnanstvu na Hrvaškem.

ANKA TOMIŃŠEK
roj. 22. 3. 1935;

IVAN VEBLE
roj. 28. 9. 1943

RUDI ZADNIK
roj. 2. 1. 1942;
sin begunke.

ČLANI NADZORNEGA ODBORA DIS

VERONIKA KLJUN
roj. 10. 6. 1944;
rojena v izgnanstvu v Nemčiji.

KARL LEVAK
roj. 6. 1. 1943;
rojen v izgnanstvu.

JOLANDA ŽELJ ERHARD
roj. 5. 10. 1939;
izgnana v Nemčijo.

ČLANI ČASTNEGA RAZSODIŠČA DIS

Mag. FRANC ŽNIDARŠIČ
roj. 11. 12. 1940; izgnan v nemška taborišča.

EMILIJA DRŽANIČ
roj. 25. 10. 1933; izgnana v nemška taborišča.

IVAN KUNEJ
roj. 10. 5. 1939;
izgnan v Nemčijo.

TEREZIJA REPOVŽ
roj. 27. 2. 1944 staršem v izgnanstvu.

ALOJZ VOŠČUN
roj. 27. 11. 1936;
izgnan na Madžarsko.

ČLANI SVETA DIS

Prof. dr. JANKO PRUNK
roj. 30. 12. 1942,
zgodovinar.

dr. MILAN JAZBEC
roj. 22. 6. 1956;
sin izgnanke.

ŽIGA MIKOLIČ
roj. 30. 8. 1991;

ANA PIRC
roj. 9. 5. 1946;
hči izgnanca

inž. VLADIMIR ROSTOHAR
roj. 16. 7. 1944;
dipl. gradb. inženir.

. Iz dejavnosti krajevnih organizacij DIS .

7. junij, dan izgnancev, v Mariboru

Pred spomenikom v spomin izgnancem pri vojaški kasarni v Melju 7. junija ob dnevu izgnancev so nastopali učenci OŠ Franca Rozmana - Staneta Maribor.

Na sam dan izgnancev 7. junija 2022 smo mariborske krajevne organizacije DIS priredile regijsko prireditev v obeležitev našega praznika dneva izgnancev pri spomeniku Izgnancev v Melju. Letos mineva tudi 20 let, od kar smo odkrili prelep spomenik na mestu pri vojaški kasarni v Melju, od koder je bilo leta 1941 odpeljanih v izgnanstvo na tisoče slovenskih domoljubov. Vsem nam je znano, da je od tod krenil prvi transport izgnancev.

Zaradi porušenega železniškega mosta so bili s kamioni prepeljani v Slovensko Bistrico, kjer so bili natrpani v tovarne vagone in odpeljani proti Hrvaški. Manj pa je bilo poznano, kaj se je po napadu Nemčije dogajalo v mestu Maribor in znotraj zidov kasarne. To pa nam je v svojem govoru opisal doktor ELKO BORKO, ki je kot mlad deček skupaj s starši in sestro doživel vso krutost nemškega okupatorja in domačih izdajalcev, bil je izgnan v prvem transportu. Vsi navzoči smo prisluhnili njegovemu pripovedovanju in spominu na razmere v mestu, ki jih je zelo dobro poznal njegov oče, saj je bil sam žrtev preganjanja intelektualcev, zdravnikov, duhovnikov, trgovcev, obrtnikov, delavcev in nameščencev.

Vsi zaporniki so bili v kasarni postavljeni mučenju in poniževalnemu delu, zlasti otroci in mladinci. Večina zapornikov je bila izgnana s prvim transportom. V spomin se mu je najbolj vtisnila v spomin pesem, ki so jo zapeli starejši ob odhodu vlaka iz Slovenske Bistrice "O, zdaj gremo, nazaj še pridemo." V Srbiji so bili lepo sprejeti in prebivali v več krajih, kjer

je oče dobil delo. Družina se je povečala še za enega člana, in sicer za miklavža leta 1943 je dobil brata, danes poznane ortopeda. Ko so se junija 1945 vrnili v Maribor in ko je sestra Marija videla Maribor, je planila v jok in rekla: "V te ruševine ne grem, tu ni ničesar."

Svoj ganljiv govor je zaključil s temi besedami: »Kadarkoli pridem v ali bližino meljske kasarne in zagledam naš spomenik izgnancev, ki nas že dvajset let spominja na trpljenje in zlo usodo naših ljudi, se s ponosom in občudovanjem spomnim odločnosti in poguma slovenskih zapornikov in vseh izgnancev, tudi svojih staršev, ki so se v tistih usodnih dnevih brez oklevanja opredelili za del slovenskega naroda in me naučili ljubezni in pripadnosti slovenskemu jeziku in domovini. V okviru narodnoosvobodilnega gibanja slovenskega naroda so bili izgnanci prve žrtve nacistične okupacije in njihove zahteve po germanizaciji Maribora in Spodnje Štajerske. Slovenski izgnanci so bili in so tudi ostali zvesti pripadniki svojega naroda in naše samostojne slovenske domovine vse do danes. Slava vsem izgnancem, ki so s svojimi dejanji ohranili ponos in bili ter ostali pokončni SLOVENC!«

V programu prireditve so sodelovali učenci in učenec Osnovne šole Franca Rozmana - Staneta Maribor s svojimi recitacijami, petjem in glasbeno spremljavo. Moški pevski zbor Slava Klavora Maribor je na začetku zapel našo "himno" O, kako je dolga, dolga pot in nadaljeval s petjem domoljubnih pesmi.

Majda Cvetanovski

Višina članarine DIS in prispevka za Vestnik za leto 2022

Članarina DIS za leto 2022 ostane enaka, to je **10 EUR**.

Tudi prispevek za Vestnik za leto 2022 ostane enak, to je **6 EUR**.

Krajevne in območne organizacije DIS lahko zbirajo od članstva DIS za svojo dejavnost še dodatne prispevke.

Komemoracija ob dnevu izgnancev 7. juniju v Veliki Dolini

Za svečano komemoracijo, ki je potekala dan pred DNEVOM IZGNANCEV, smo se dogovorili z ravnateljico Osnovne šole Velika Dolina, ki je z razumevanjem sprejela ponudbo, da bodo pri izvedbi kulturnega programa sodelovali tudi otroci osnovne šole.

Ob dogovorjenem času smo se sestali pri spomeniku v centru Velike Doline. Obudili smo spomine na jesen leta 1941, ko je nemški okupator na silo in proti volji ljudi izselil iz svojih domov skoraj vse ljudi iz tega območja. Več kot tisoč prebivalcev tega kraj je moralo zapustiti svoje domove, vse svoje skromno premoženje in svojo domovino. Naložili so jih na tovornjake in jih odpeljal najprej v BRESTANICO, od tam pa v živinskih vagonih v Šlezijo. V nekaterih vaseh je ostala doma po ena družina, na Ponikvah pa 3. Doma so ostali tudi prebivalci iz območja sedanje Krajevne skupnosti Jesenice,

ki je bilo priključeno takratni NDH. Poudarili smo žalost, trpljenje in bolečino tistih, ki so morali pod silo zapustiti svoje domove. Tega ne moremo in ne smemo nikoli pozabiti. Te in vse druge grozote, ki jih je povzročila druge svetovna vojna, moramo za vedno ohraniti v svojem spominu in jih prenašati na mlajše rodove, da se ne bi ponovile nikoli več.

Učenci osnovne šole so pripravili in izvedli vsebinsko pester in bogat ter prijeten kulturni program. Hvaležni smo tako učencem kot tudi njihovim mentorjem.

Na spomeniku je zapisano, da je bilo izgnanih 1150 prebivalcev, da jih je v izgnanstvu iz različnih vzrokov umrlo 79, štirje mladi fantje pa so kot partizani padli za svobodo. Vse bomo s hvaležnostjo ohranili v trajnem spominu.

Vršilec dolžnosti predsednika:
Mihael Škrlec

Velika Dolina – svečanost ob dnevu izgnancev 2022

Ohranjati mir je naša dolžnost

Predsednik Republike Slovenije Borut Pahor je v Predsedniški palači 13. junija tega leta, pripravil pogovor z naslovom »Ohranjati mir je naša dolžnost«.

Na srečanje je povabil še živeče priče grozot druge svetovne vojne in dijake srednjih šol iz Slovenije in zamejstva. Pri pogovoru so sodelovali predstavniki taboriščnikov, izgnancev in ukradenih otrok. Tako sva se s Tončko Senčar udeležila srečanja kot člana DIS.

Dijaki in dijakinje so ga poslušali z velikim zanimanjem, saj so slišali stvari, ki jih danes ni v šolskih učbenikih.

Teodor Colnar

. Iz dejavnosti krajevnih organizacij DIS .

Občni zbor OO Obala Koper-Izola-Piran

Delovno predsedstvo zbora DIS v Kopru 31. 3. 2022

OO DIS Obala Koper-Izola-Piran in Ankaran je izvedel svoj letni občni zbor 31. marca 2022 v osnovni šoli Dušana Bordona v Kopru.

Zboru je prisostvovalo 51 članov, kot gostje pa so se zborovanja udeležili predsednica DIS 1941–1945 prof. Ivica Žnidaršič, častni član DIS mag. Franc Žnidaršič, predsednik stranke LMŠ Marjan Šarec, predsednica KO Komen Sabina Godnič, član izvršnega odbora DIS Milan Skledar ter novinar Franc Krajnc.

V uvodnem delu so nam učenci iz te šole pripravili prisrčen program. Že vrsto let uživamo gostoljubnost, s katero nam je ta šola pomagala pri realizaciji naših zborov in jih povrh še kulturno obogatila. Za dosedanje sodelovanje smo se zahvalili ravnateljici šole, gospe Vesni Lavriša, ki odhaja v pokoj.

Nato je Tončka Senčar nadaljevala z delom po dnevnem redu.

Po podanih poročilih je zbor potrdil razrešnico območnemu odboru,

da podaljša mandat za naslednja štiri leta v isti sestavi, kot sledi: predsednik Teodor Colnar, člani: Antonija Senčar, Albina Šenk, Valentin Godnič, Alenka Kariž in blagajničarka Marta Mozetič.

Predsednica DIS, prof. Ivica Žnidaršič, se je zahvalila Marjanu Šarcu za prisotnost in pozvala članstvo, da se udeleži volitev, da bi končno izvolili poslanca iz naših vrst, ki bi zopet lahko vložil naš zakon o poplačilu vojne škode.

Mag. Franc Žnidaršič nas je v daljšem izčrpnem govoru seznanil o prizadevanju vodstva DIS, da se sprejme zakon o simboličnem poplačilu vojne škode.

Srečanje je pohvalno označil Marjan Šarec in obljubil, da bo pomagal pri doseganju naših ciljev, kolikor bo v njegovi moči.

Srečanje smo zaključili v prijateljskem klepetu.

*Predsednik OO DIS Obala:
Teodor Colnar*

Občni zbor KO DIS Hrastnik

Del udeležencev na zboru KO DIS Hrastnik 31. 3. 2022

V četrtek, 31. marca, je v športni dvorani v Hrastniku potekal redni občni zbor, na katerem smo pregledali poročilo o delu društva v preteklem letu, finančno poročilo in poročilo o delu društva za letošnje leto.

Zelo smo bili počaščeni, da se je povabilu odzval poslanec Soniboj Knežak, ki je prisotne tudi pozdravil, odboru pa v bodoče zaželel še naprej uspešno delo. Prisoten je bil tudi podžupan občine Hrastnik, predsednica društva upokojencev občine ter predstavniki občin iz Litije, Radeč in Polšnika.

Vse člane smo tudi obvestili, da je izgnancem vrnjeno zdraviliško zdravljenje.

Zaradi epidemije, ki se je ponovno malo okrepila, je na občni zbor prišlo manj ljudi kot običajno, a kljub temu smo se imeli ob druženju,

pripravljeni pogostitvi in zvokih harmonike prav tako lepo kot v preteklih letih. Poslovili smo se z željo, da se drugo leto spet vidimo.

Marija Mejač

Območni odbor Ruše

Kakor vsako leto smo se dne 8. 4. 2022 zbrali na rednem letnem občnem zboru. Zbrali smo se v okrepčevalnici Ribič. Letos se ga je udeležila velika večina članov. Udeležili so se ga tudi povabljeni gostje: Juri Lep, poslanec državnega zbora, Mariko Rakovnik, župan Občine Lovrenc na Pohorju, Ksenja Novak, iz upravne enote Ruše, zadolžena za izgnance, borce in veterane, in Gašperič Jože, predsednik ZB Ruše. Županja Občine Ruše se je opravičila.

Po opravljenih formalnostih občnega zbora smo imeli malico, ob kateri smo prijetno kramljali in obujali spomine na težke čase vojne.

Vsi naši člani in članice so dobro obveščeni o delu DIS, saj vsi prejema-jo glasilo Vestnik.

Sprejeli smo tudi protestno noto proti vojni v Ukrajini. Tega dne se je v Rušah mudil Marjan Šarec s svojim kandidatom za poslanca v državnem zboru in ekipo. Obiskali smo ga in imeli prijeten pogovor.

Ura zgodovine na OŠ Janka Glazerja Ruše

Po dogovoru so mi odstopili eno uro zgodovine na OŠ Janka Glazerja Ruše, da sem predstavil DIS in kako je Hitler izvajal genocid nad slovenskim narodom, kako je izganjal Slovence v taborišča v Nemčijo in na Hrvaško, Bosno in Hercegovino ter Srbijo, da obstaja muzej v hlevih rajhenburškega gradu, kjer je bilo največje zbirališče za slovenske izgnance in njihovo trpljenje.

*Predsednik OO DIS Ruše
Pavel Fabrici, dr. vet. med.*

Učenci 9. razreda OŠ Lovrenc na Pohorju z razredničarko in predsednikom OO DIS Ruše, Pavlom Fabricijem

Letni zbor KO DIS Zagreb

Letni zbor KO DIS Zagreb 30. 6. 2022

30. junija 2022 je bil letni zbor za leto 2021. Prisotnih je bilo sedem članov, vsi, ki so le mogli priti. Deset jih je bolnih oziroma v domovih ostarelih ali pa ne morejo hoditi. Za dve članici se ne ve, kje sta.

Za delo KO v letu 2021 sta pohvaljeni Ivanka Filipan in Jozefa Bogolin, a za delo v prejšnjih letih Marinka Jocić, ki ni mogla priti, ker je težko poškodovana.

Vsi prisotni smo zaželeli dobro okrevanje predsednici DIS Ivici Žnidaršič, da nas dalje uspešno vodi! Čestitamo ji na prijemu državnem odlikovanju – red za zasluge, ki ga je prejela od predsednika RS Boruta Pahorja 17. 5. 2022 in ga je v njenem imenu prevzel njen brat mag. Franc Žnidaršič.

*Predsednik KO DIS Zagreb
Alojz Kramar*

. Iz dejavnosti krajevnih organizacij DIS .

KO DIS Globoko Pišce

KO DIS Globoko – Pišce 22. 5. 2022

Zaradi zdravstvenih razmer nam je 22. maja 2022 uspelo izpeljati letno skupščino. Organi, ki skrbijo za odgovorno delovanje DIS, so s predsednico Milko poročali o stanju društva. Tu lahko z mirno roko zapišem, da kljub vse večji oddaljenosti od »tistih časov«² društvo deluje uspešno.

Toda, ko omenjam čas delovanja društva, se ne da izogniti vprašanju, kako naprej. Imamo namreč kar lepo število članov, ki so že krepko preko-
račili 90 let.

Dotaknili smo se tudi praporščaka, ki je s praporjem prisoten na zadnji poti članov. Ker z redno članarino dolgoročno ne bomo zmogli plačevati praporščaka, ki ni član društva, smo sprejeli sklep, da nekoliko zvišamo članarino.

Skupščino smo zaključili s skromno zakusko in druženjem. Tu želim poudariti, da je ravno druženje »dodatna velika vrednost«³ članstva v društvu.

Jože Bračun

Na tem mestu iskreno čestitamo profesorici Ivici za pošteno zaslužen visoko državno priznanje.

Prireditev ob prazniku Mestne občine Krško: DIS je prejel jubilejno priznanje ob 30-letnici obstoja in delovanja

Prejemniki jubilejnih priznanj Mestne občine Krško, DIS je prejel jubilejno priznanje ob 30-letnici obstoja in uspešnega delovanja. Foto: Občina Krško

Ob dnevu slovenskih izgnancev je bila 7. junija 2022 v dvorani Mestne občine Krško slavnostna akademija v počastitev praznika MO Krško, ki je posvečen prvim padlim krškim borcev in vrnitvi izgnancev. Ob tej priložnosti je župan Mesta občine Krško mag. Miran Stanko podelil letošnja priznanja in nagrade.

Jubilejno priznanje je ob 30-letnici obstoja in delovanja prejel tudi DIS.

Prireditev so s pestrim kulturnim programom popestrili članice in člani

Simfoničnega orkestra Glasbene šole Krško in Plesni klub Lukec.

Milan Skledar

Pohod od Telč do Bučke

Del pohodnikov od Telč do Bučke

Po dveletnem premoru zaradi epidemije smo 2. 7. 2022 člani DIS prvič skupaj s Turističnim društvom Bučka izvedli pohod po tradicionalni poti izgnancev. Na Telčah sta pohodnike pozdravila predsednik koordinacije izgnancev Občine Sevnica Zalezina Vinko in so-organizator Lojze Rupar. Na cilju na

Bučki se nam je pridružilo večje število izgnancev iz KO DIS Boštanj in Sevnice. Navzoče je pozdravil župan Občine Škocjan Jože Kapler v okviru občinskega praznika in soorganizator pohoda Jelka Tršinar.

Alojz Rupar

Občni zbor KO DIS Krško

Iz občnega zbora KO DIS Krško 2022 predsednik Alojz Jelovšek poroča o delu KO DIS za leto 2021. Foto: Rudi Voglar

Po dveh letih, ko nas je virus neusmiljeno zaprl v domove in onemogočil vsakršne varne stike med ljudmi, je imela Krajevna organizacija DIS Krško svoj občni zbor. Uvodoma je odlična citrarka Jasmina Levičar iz krške glasbene šole zaigrala več pesmi, med drugim tudi venček narodnih. K petju je izvajalka pritegnila tudi vse prisotne člane društva.

Občni zbor je nato potekal po izglasovanem dnevnem redu. Predsednik UO društva Alojz Jelovšek je podal izčrpno poročilo o delu društva v preteklih dveh letih in nakazal smernice za delo v prihodnje. Poročilo je bilo sprejeto brez pripomb kot tudi poročili blagajničarke in nadzornega odbora. Vsi dosedanja organi društva so bili nato razrešeni. Sledile so volitve novega upravnega odbora društva.

Že na občnem zboru je bil izvoljen in soglasno potrjen tudi nov predsednik UO društva Krško Božič Justin.

V razpravi je bilo govora o tem, da nas je vedno manj, podmladka iz vrst potomcev izseljencev je malo in tako počasi tonemo v pozabo. Kaže, da se je na sedežu Mestne občine Krško to že zgodilo, ker niso v stanju nameniti društvu za njegovo delovanje niti simbolne vsote, čeprav je v občini center, od koder so okupatorji vozili tisoče Slovencev v pregnanstvo v Nemčijo in še nekatere zasedene države. Nov predsednik pa je poln optimizma in načrtuje korake, ki bodo omogočili društvu, da bo dejavno še naprej.

Po dolgi izolaciji smo po uspešno izvedenem občnem zboru še nekaj časa namenili za prijetno druženje.

Rudi Voglar

. Spomini . Spomini . Spomini . Spomini .

Rojena v izgnanstvu

Rada bi vam povedala nekaj o nas, ki smo bili med drugo svetovno vojno rojeni v izgnanstvu. Novembra leta 1941 so bili moji starši, stari starši, brat in sestre iz pokrajine Posavje na desnem bregu Save izgnani preko zbirnega centra Rajhenburg v Nemčijo. Izgnali so celotni breg Save, približno 10 do 20 kilometrov – od Radeč do Brežic. Tam smo bili približno do avgusta, najkasneje septembra leta 1945. Večina otrok v tistem času, torej od začetka leta 1942 pa do druge polovice leta 1945 nas je bila rojenih v izgnanstvu. Mojo družino so najprej nastanili v taborišče. Bratje in sestre so obiskovali šolo in vrtec, jaz sem bila rojena septembra leta 1944, v Nemčiji sem preživela prvo leto svojega življenja.

Proti koncu vojne so nas premestili k nemški družini, ki je bila do nas dobra. Ko se je vojna bližala koncu in smo lahko šli domov, nam je nemška

gospa v lesene skrinje naložila hrano za na pot. Očeta ni bilo z nami, saj so ga nekaj mesecev pred koncem vojne aretirali. Nosil je kapo, ki naj bi pomenila nek vir upora, zato so ga nekaj mesecev zaslisevali. V Sevnico se je vrnil pred nami.

Ko smo se vrnili domov so nas na podlagi tujega rojstnega lista vpisali v domače matične knjige. Ko sem začela obiskovati osnovno šolo na Studencu, s(m)o bili skoraj vsi v razredu rojeni v Nemčiji.

Ko je bil sprejet zakon o žrtvah vojnega nasilja, so nas na začetku spregledali, a nato so ugotovili, da smo tudi rojeni v izgnanstvu žrtve vojnega nasilja.

Rada bi povedala še, da se v prejšnji državi ni nič kaj dosti govorilo o nas, le o tistih, ki so bili izgnani v Srbijo in na Hrvaško.

Gizela Kleindienst

Spomin na preteklost, opomin za prihodnost

Krajeva organizacija DIS Domžale, ki od leta 1991 združuje izgnance, prisilne delavce in begunce iz obdobja druge svetovne vojne, je v juniju pripravila za svoje člane in njihove sorodnike ter prijatelje obisk Gorenjske, kjer smo največ pozornosti namenili obisku nekdanjega Koncentracijskega taborišča Ljubelj, ki je bilo zgrajeno leta 1943 na obeh straneh ljubeljskega prelaza kot pomožno taborišče koncentracijskega taborišča Mauthausen. Do konca vojne je moralo približno 1800 jetnikov skopati predor skozi Karavanke. S prijaznima vodičkama iz Tržiškega muzeja smo si ogledali tudi najnovejši muzej. Po kratkem postanku v Trzinu, ki je od leta 1985 zavarovan kot kulturni spomenik, smo se zapeljali v Begunje, kjer smo se na kratko seznanili z zgodovino graščine Katzenstein, kjer so bili med nacistično okupacijo gestapovski zapor, skozi katere je v času vojne med letoma 1941-1945 šlo več kot 11.000 zapornikov, večinoma pripadnikov gorenjskega odporniškega gibanja. Lepo urejen muzej v prostorih nekdanjih zaporov

je naše društvo obiskalo že pred leti. Po ozki dolini Drage mimo gradu Kammen, kjer smo se spomnili znane pesmi o Pegamu in Lambergerju, smo se zapeljali do lepo urejenega spominskega parka, posvečenega talcem, ki so jih toč med drugo svetovno vojno ustrelili Nemci. Med spominskimi ploščami smo poiskali tiste z imeni talcev iz krajev z našega območja in se še enkrat spomnili žrtev vojne, ki jih ne smemo pozabiti, saj so njihova življenja vtkana v našo svobodo.

Tokratni naš obisk Begunj je bil predvsem namenjen obisku zmeraj zanimivega Muzeja Avsenik z dokumentarnimi filmom in zbirko, ki prinaša zgodbo časa, v katerem sta aktivno ustvarjala Vilko in Slavko Avsenik.

Prijetno potovanje po Gorenjski nam je prineslo veliko novih spoznanj, predvsem pa prepričanje, da morajo dogodki iz druge svetovne vojne in žrtve za vedno ostati med nami kot spomin na preteklost in opomin za prihodnost.

Vera Vojska, Domžale

Člani KO DIS Domžale na izletu na Gorenjskem

Dobrodelna prireditev Samo en cvet v znamenju 100. obletnice Kajuha

Prireditev Samo en cvet ob 100. obletnici Karla Destovnika – Kajuha
(Foto: Ksenija Mikor)

Ob letošnji 100. obletnici rojstva partizanskega pesnika Karla Destovnika – Kajuha se je po več letih v organizaciji Ustanove Franca Rozmana Staneta minulo soboto, 9. aprila, izvedla prireditev Samo en cvet. Gre za dobrodelni koncert, s katerimi fundacija zbira sredstva za izvajanje svojega temeljnega poslanstva na področju socialne in humanitarne dejavnosti ter tudi na področju krepitve domoljubja, ohranjanja zgodovinskega spomina, tradicij ter vrednot upornišтва.

V imenu organizatorja dogodka je zbrane nagovoril predsednik uprave Ustanove Franca Rozmana Staneta Marijan Križman. Kot gostitelja dogodka pa sta veliko množico prisotnih pozdravila župan MO Velenje Peter Demol in predsednica Združenja borcev za vrednote NOB Velenje Andreja Katič.

Dobrodelni koncert, katerega scenarij je pripravil Ivo Stropnik, režiral pa ga je Jože Krajnc, je postregel

z vsebinsko bogatim in kvalitetnim programom, posvečenim tematiki generacijskega sodelovanja. Na odru se je pred nabito polno velenjsko Rdečo dvorano zvrstilo kar 300 izvajalcev kulturnega programa. Nastopili so Mešani mladinski pevski zbor 1. gimnazije v Celju, Pero Lovšin in Španski borci, mladinski orkester ter otroški in mladinski zbor Glasbene šole Frana Koruna – Koželjskega Velenje, Otroški pevski zbor vrtca Šoštanj, Otroški in mladinski pevski zbor OŠ Karla Destovnika – Kajuha Šoštanj, Pihalni orkester Zarja Šoštanj, Mešani pevski zbor Svoboda Šoštanj ter harmonikar Zmago Štih. Program je povezoval Romeo Grebenšek.

Pri organizaciji slovesnosti se iskreno zahvaljujemo vsem nastopajočim in sponzorjem programa. Prav tako vsem, ki so poskrbeli za logistično izvedbo dogodka: Mestni občini Velenje, Zavodu Rdeče dvorane, Festivalu Velenje ter Mladinskemu centru Velenje.

Materam internirankam

Matere, spočijte zdaj svoje trudne roke,
saj z njimi gradili ste svoje upe in želje.
Čeprav otrok pet ali devet ste rodile,
vse enako ste ljubile.

Neko pomladno noč so od doma nas pregnali,
tja daleč za dolgo na Bavarsko poslali.
Vse na rokah ste nas nosile,
a z glavo pokonci ste hodile.

Ko nazaj v požgano se vas smo vrnili,
smo vsi se k obnovi priključili,
da naša vas je zdaj še lepša
kot nekdaj.

Matere -- spočijte zdaj svoje trudne roke
In veselo naj bo danes vaše srce.

KO DIS Radovljica
Peter Jeram

. Jubilanti . Informacije in Obvestila .

90 LET Mire Podgoršek

90-letnica Mira Podgoršek

V krogu svojih najbližjih je 23. novembra 2021 praznovala svoj 90. rojstni dan Mira Podgoršek iz Pišec. Kot prvorojenka je v številni družini živela v Artičah. Leta 1941 je bila izseljena v Nemčijo, od koder se je leta 1945 vrnila v izropan dom. Po končani gimnaziji in nadaljnjem šolanju je postala učiteljica in ravnateljica. Na četrtem delovnem mestu je ostala do upokojitve. Poročila se je in ustvarila družino z dvema otrokoma. Sedaj ima pet vnukov in štiri pravnuke. Ob službi na osnovni šoli je bila vsestransko aktivna. Sodelovala je v Krajevni skupnosti Pišce, v DPO pri RK, KD Pišce in

PGD Pišce. Vse do epidemije je bila aktivna pevka v ženskem pevskem zboru Orlica Pišce. Že 30 let dela aktivno v DIS. Po izbruhu epidemije se ji je življenje spremenilo, zato je največ doma, saj še sama poskrbi zase in kuha. Kot voznica sama obiskuje sorodnike, prijatelje in znance ter opravi nakupe. Ob njenem visokem jubileju so jo med drugim obiskale tudi aktivistke RK Pišce in predstavnice aktiva kmečkih žena Brežice in Pišce. Zaželele so ji veliko zdravja in sreče ob svojih najdražjih. Društvo izgnancev pa ji je zaradi epidemije poslalo pisno voščilo.

90 let dvojčkov

Ivanke Gerjevič in Ivana Grmovška

90 let dvojčkov Ivanke Gerjevič in Ivana Grmovška

27. maja sta praznovala svoj 90. rojstni dan Ivanka Gerjevič in Ivan Grmovšek. Rojena sta bila v Gornjem Lenartu Mariji in Antonu Grmovšku, ki sta že imela hčerke Pepco, Marijo in Milko. Leta 1939 se je družina preselila v Globoko, kjer je oče kupil manjšo kmetijo. Njuna brezskrbna leta so se hitro končala, ko je bila družina med drugo svetovno vojno izseljena v nemško taborišče. Živeli so v hudem pomanjkanju, ob bombardiranju nemških mest pa so dva meseca pred koncem vojne izgubili še očeta. Povojna leta so bila zelo težka, še posebej zato, ker je leta 1951 umrla mama in so otroci ostali sami. Zaradi pridnosti in iznajdljivosti so se uspešno

spoprijeli z delom na kmetiji in končali šolanje. Najprej so se od doma odselile sestre, nato pa sta si tudi Ivanka in Ivan ustvarila družini. Ivanka se je poročila z Jožetom Gerjevičem in kmalu se jima je rodila hčerka – Zdenka, nato pa še sin – Darko. Ivan se je poročil s Štefko Cvetko in rodila se jima je hčerka Irena. Jesen življenja preživljata v krogu družine, še posebej pa ju razveseljujejo njuni vnuki. Ob tej priložnosti so ju obiskale tudi tajnica krajevne skupnosti Globoko Anica Novoselović ter predstavnica krajevne organizacije Rdečega križa Vesna Živič in predstavnica Društva izgnancev Mira Podgoršek.

Jože Bračun

Vrnjena je pravica do zdraviliško – klimatskega zdravljenja

V zakonu o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2021 in 2022 je vrnjena tudi izgnancem in beguncem pravica do zdraviliškega in klimatskega zdravljenja, ki smo jo imeli do leta 2012.

Državni zbor RS je na predlog Vlade Republike Slovenije 11. maja 2012 sprejel zakon o uravnoteženju javnih financ (ZUJF), po katerem so bile ukinjene nekatere pravice in beguncem. Bila je ukinjena pravica do klimatskega in zdraviliškega zdravljenja in potni stroški v zdravilišče.

V DIS smo si več let prizadevali, da bi nam vrnilo to pravico.

Konec leta 2020 pa je bila v Državnem zboru RS sprejeta dopolnilo k zakonu o žrtvah vojnega nasilja v naslednjih členih: v zakonu o žrtvah vojnega nasilja se za naslovom poglavja »2. zdraviliško in klimatsko zdravljenje« doda nov a/11. člen, ki se glasi:

Žrtev vojnega nasilja ima pravico do zdraviliškega in klimatskega zdravljenja ob pogojih in obsegu, predpisanim za vojne invalide.

V zakonu se za poglavjem 3 doda pravica do potnih stroškov pri uveljavljanju pravice do zdraviliškega in klimatskega zdravljenja.

Zainteresirani za zdraviliško in klimatsko zdravljenje se o tem dogovorijo s svojim zdravnikom, ki izpolni bolniški list in ga potem predloži upravni enoti.

O tej vrnjeni pravici so bile že 15. januarja 2021 obveščene od Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti RS vse upravne enote v Sloveniji.

Je pa ta pravica vezana še na sprejem Zakona o slovenskem odškodninskem skladu.

Želite donirati 1 % dohodnine DIS

Če želite donirati Društvu izgnancev Slovenije 1941–1945 1 % dohodnine namesto državi, izpolnite in pošljite spodnji obrazec na davčni urad do 31. decembra 2022.

Hvala lepa.

PODATKI O DAVČNEM ZAVEZANCU

(ime in priimek davčnega zavezanca)

(podatki o bivališču: naselje, ulica, hišna številka)

(poštna številka, ime pošte)

Davčna številka

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

(pristojni davčni urad, izpostava)

ZAHTEVA

za namenitev dela dohodnine za donacije

Ime oziroma naziv upravičenca	Davčna številka upravičenca								Odstotek (%)
Društvo izgnancev Slovenije 1941–1945 Einspielerjeva 6, 1000 Ljubljana	8	4	7	8	0	3	4	7	1

V/Nazn dne

podpis zavezanca

IZVRŠNI ODBOR DIS

Predsednica:
Ivica Žnidaršič, Ljubljana

Podpredsednik:
Albin Pražnikar, Zagorje
Mag. Gregor Kaplan, Trebnje

Člani:
Karmen Bailat, Celje
Teodor Colnar, Ankaran
Majda Cvetanovska, Maribor
Maksimiljan Ferek, Ljubljana
Sabina Godnič, Komen
Zdenka Kaplan, Novo mesto
Marjan Košak, Slov. Konjice
Hilda Marc, Ljubljana
Biserka Marolt Meden, Ljubljana
Stanislava Račič, Ljubljana
Milan Skledar, Lendava
Marjan Špegelj, Muta
Anka Tominšek, Izola
Ivan Veble, Dobova
Rudi Zadnik, Škofja Loka

NADZORNI ODBOR

Veronika Kljun, Kočevje, predsednica
Karl Levak, Artiče
Jolanda Želj Erhard, Maribor

ČASTNO RAZSODIŠČE

Mag. Franc Žnidaršič, predsednik, Trebnje
Emilija Držanič, Brežice
Ivan Kunej, Kozje
Terezija Repovž, Šentjanž
Alojz Voščun, Petišovci

SVET DIS

Dr. Janko Prunk, Ljubljana, predsednik
Dr. Milan Jazbec, Ljubljana
Žiga Mikolič, Raka
Ana Pirc, Leskovec
Ing. Vladimir Rostohar, Krško

VESTNIK

interno glasilo DIS

Za društvo:
Ivica Žnidaršič

Lektorica:
Brina Devetak

Tisk:
Tiskarna Skušek

Naslov:
Društvo izgnancev Slovenije
1000 Ljubljana, Einspielerjeva 6
telefon: 01 434 48 80
051 383 232
telefaks: 01 434 48 80

email: drustvoizgnancev@siol.net
http://www.drustvo-izgnancev.si

Poslovni račun DIS:
SI56 0222 2001 0570 920
Nova Ljubljanska banka

Umrlí člani Društva izgnancev Slovenije

KO DIS Ime in priimek	Datum rojstva	Datum smrti
KO DIS Artiče		
Jože BAN	17.10.1941	19.01.2022
Alojzija GLOGOVŠEK	11.12.1932	15.01.2022
Ljudmila LUBŠINA	14.06.1941	06.03.2022
Anica MEDVED	12.07.1935	26.07.2022
Jože PODGORŠEK	13.02.1944	25.04.2022
Lovro PODGORŠEK	12.04.1940	03.10.2021
Jože ROŽMAN	08.10.1943	14.01.2022
Franc ZORKO	20.11.1941	04.07.2022
KO DIS Bizeljsko		
Ivan KMETIČ	25.10.1937	06.04.2022
KO DIS Boštanj		
Anton LISEC	15.02.1934	25.04.2022
Marija ANDREJČIČ	09.06.1941	07.07.2022
KO DIS Brežice		
Franc BOGOVIČ	05.01.1933	20.04.2022
Jožefa JELAČA	04.03.1934	05.2022
Silva KUTLAČA	21.11.1935	03.2022
KO DIS Celje		
Alojz KLAVŽAR	23.04.1937	21.04.2022
KO DIS Cerklje ob Krki		
Ignac HORŽEN	31.01.1934	02.2022
Karolina HORŽEN	20.11.1937	02.2022
Marija KVARTUH	15.08.1940	06.2022
Justina PENIČ	23.02.1929	23.02.2022
Ivanka PETELIN	10.08.1931	06.2022
Boris UNETIČ	20.05.1932	2022
Frančiška UNETIČ	10.12.1937	03.2022
Jožefa ŠKULJ	19.03.1934	19.04.2022
KO DIS Gornja Radgona		
Francka KOLBL	-	09.04.2022
KO DIS Hrastnik		
Alojz KRAMŽAR	12.06.1944	28.03.2022
Ana PRAH	04.08.1926	02.04.2022
Terezija ZELENIK	06.02.1939	01.04.2022
KO DIS Komen		
Slavica PIPAN	28.04.1925	21.07.2022
KO DIS Kranj		
Lovrenc HUMAR	13.07.1938	13.03.2022
Ana KAMENŠEK	17.07.1938	31.01.2022
KO DIS Krško		
Ivica STANKO	29.10.1932	07.03.2022
Marija ZORIČ	11.1925	14.03.2022
KO DIS Leskovec		
Jožefa BOŽIČ	26.12.1927	20.06.2022
Angela COLARIČ	25.05.1927	20.05.2022
Olga GRABNAR	23.09.1927	21.04.2022
Štefka KOSOVAN	30.10.1958	08.04.2022
Rajko SOTLER	1934	04.2022
Frančiška TURŠIČ	07.02.1933	05.2022
Popravek seznama umrlih iz Vestnika 146-147		
Iz KO DIS Ljubljana Vič-Rudnik so nas obvestili, da je prišlo do napake. Gospa Horvatič Antonija, rojena 23.02.1941, ni umrla, umrl je njen mož.		
KO DIS Ljubljana Vič-Rudnik svoji članici izreka globoko sožalje.		

KO DIS Ime in priimek	Datum rojstva	Datum smrti
KO DIS Ljubljana Bežigrad		
Martin HRUŠEVAR	30.10.1940	16.04.2022
Vincenc ŽAVBI	09.07.1934	12.05.2022
KO DIS Ljubljana Moste Polje		
Jože BALAS	11.03.1938	2022
Jožefa BEČIREVI	03.12.1936	17.06.2022
Ivanka GRABAR	31.07.1925	02.03.2022
Polde KODRIČ	01.12.1929	2022
Martin KOLARIČ	1924	08.02.2022
Angela STOJČEVSKI	10.12.1933	13.03.2022
Judita TRTNIK	09.01.1931	2022
KO DIS Ljubljana Šiška		
Janko BAJDÈ	20.07.1933	31.05.2022
Stanislav GRMOVŠEK	13.07.1944	28.03.2022
Mihael KOLTAI	11.09.1928	05.2022
Anton VENE	29.11.1936	01.05.2022
KO DIS Ljubljana Vič Rudnik		
Antonija DOBROVNIK	01.01.1936	28.02.2022
Alojz DOLENŠEK	13.05.1937	03.2022
Antonija HORVATIČ	23.02.1941	2022
Alojz MATKO	13.08.1943	14.03.2022
Janez NOVAK	29.02.1936	19.05.2022
Terezija ŽELEZNIK	29.08.1935	27.03.2022
KO DIS Novo mesto		
Anton KRAŠEVEC	22.04.1938	30.11.2021
Amalija PAVLIN	1934	30.07.2021
Jože STARC	-	25.11.2021
KO DIS Radeče		
Jože KAVŠEK	28.07.1936	14.02.2022
Rozalija KMETIČ	22.08.1934	20.02.2022
Ljudmila TREBEŽNIK	10.10.1931	03.02.2022
Ivan ŽUPEVC	05.02.1943	11.01.2022
OO DIS Ruše		
Marija KOVAČIČ	09.08.1940	07.06.2022
KO DIS Sevnica		
Franc NOVŠAK	05.12.1929	31.05.2022
Albin ŽNIDARŠIČ	12.01.1944	03.05.2022
KO DIS Šentjanž		
Francka DOLŠEK	03.02.1932	24.04.2022
Pavla LAMOVŠEK	18.05.1940	03.04.2022
Vida ŠKORNIK	12.06.1932	26.04.2022
OO DIS Škofja Loka		
Marija FRANKO	23.08.1923	06.05.2022
Rafael LOTRIČ	14.10.1939	18.06.2022
Cvetka MAK SIN	29.11.1929	15.12.2021
Franc PINTAR	23.09.1932	17.02.2022
Marta PODOBNIK	17.12.1932	26.07.2022
KO DIS Trbovlje		
Rozalija BREŽNIK		03.2022
KO DIS Vrhnika		
Terezija NOVAK	10.08.1944	13.07.2022
KO DIS Zagreb		
Jožef LAZANSKI	01.12.1930	12.04.2022
Neža SADIKOVIČ	29.04.1932	05.07.2022